

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Maig 2015

CUCS ALS ESPAGUETIS!!!

Inici: Fragment de *Els Culdolla* de Roald Dahl
(Seminari Dinamització Biblioteques Escolars -CRP Baix Llobregat I. Sant Feliu de Llobregat)

Nus: Alumnes 4t Escola Virolai, Molins de Rei
(Tutora: Mònica Tort)

Desenllaç: Alumnes 4tB Escola Nadal, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Ana Morales)

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Servei Educatiu Baix Llobregat 1
Sant Feliu de Llobregat - Molins de Rei - El Papiol

Per venjar-se dels cucs als espagueti, el senyor Culdolla va ordir una broma molt hàbil i malvada.

Això no podia quedar així, havia de donar-li una lliçó perquè havia fet malbé el seu plat preferit!

El senyor Culdolla vivia en una casa amb jardí i moltes habitacions. Tenia càmeres, en diferents llocs per filmar tot el què passava.

Va anar a la sala de control i va descobrir al culpable: havia estat el senyor Mongetadura!

Mai l'havia respectat, ni a ell ni a ningú, perquè es creia el "rei del mambo". Era un cregut, i només pensava en ell.

El senyor Culdolla va decidir parlar amb els seus amics perquè l'ajudessin a venjar-se del senyor Mongetadura. La seva venjança seria terrible.

Van planejar anar a totes les granges dels voltants per agafar excrements de molts animals: porcs, vaques, cabres, cavalls, gallines, conills, ovelles, ases... i amb tot això prepararien un pastís enorme i, al damunt, posarien una foto del qui havia posat els cucs als espagueti.

El dia del dinar, el culpable no va aparèixer. El senyor Culdolla estava molt i molt enfadat perquè no es va poder venjar del seu enemic.

Ningú sabia on estava.

Sabien que de vegades sortia a passejar pel bosc dels morts, que era el bosc de la ciutat i aquells que s'han endinsat en aquell bosc, no havien tornat mai vius.

No sabien si sortir a buscar-lo, però finalment van decidir fer-ho. Hi van anar el Culdolla i la seva dona, la senyora Culdolla.

No van perdre l'esperança i van preparar les coses que els faria falta: un parell de llances per si algú els atacava, menjar, aigua, un sac de dormir, una lot... i van emprendre el viatge al matí següent.

El Culdolla i la seva dona es van despertar a trenc d'alba i van iniciar el viatge.

Van anar molt ràpid fins al bosc.

Van veure aquella foscor i aquells arbres i van començar a tremolar de por.

La senyora Culdolla va decidir fugir. El senyor Culdolla la va intentar frenar però va ser inútil perquè va arrencar a córrer i la va perdre de vista.

Lavors, va haver d'endinsar-se ell sol. El bosc estava ple de calaveres, esquelets, animals morts... De cop i volta va sortir una àguila amb cap de lleó i potes de gasela i el va intentar matar. Però en Culdolla va treure una llança i el va travessar.

Superat el perill va continuar caminant i caminant, fins que va trobar un llac d'afamats cocodrils que, en veure al Culdolla, van intentar cruspir-se'l. Però ràpidament va agafar una corda de la motxilla, la va tirar fins a un arbre, va agafar fort de la corda i va saltar a l'altra banda del riu.

En aquest moment es va aturar a pensar i va decidir tornar cap a casa seva, ja que la situació suposava molts perills.

Un cop va arribar li van explicar que el senyor Mongetadura ja havia arribat a casa seva...

Llavors, va planejar un altre pla...

Va demanar als seus amics 10 culleres i moltes mandonguilles. La raó era que el senyor Mongetadura era vegetarià i el senyor Culdolla es va imaginar el fàstic terrible que li faria veure, olerar, tocar i, sobretot, que s'empastifés amb una enorme mandonguilla quan li caigués a sobre.

Quan van ser les 12 de la nit, el senyor Culdolla i els seus amics van agafar culleres i mandonguilles per donar-li al senyor Mongetadura una lliçó que no oblidaria mai.

Les culleres van ser les catapultes de les mandonguilles i totes van caure sobre la casa de l'enemic.

Va ser una batalla, una pluja de mandonguilles i mongetes crues, però en aquell moment va aparèixer la policia.

Els cotxes de policia feien un soroll escandalós i van despertar els veïns que, sorpresos, van abocar-se a les finestres.

- **Però, què passa aquí?** -va demanar la persona que semblava ser el cap dels policies.

El senyor Culdolla es va quedar sense paraules quan, de sobte, el senyor Mongetadura va dir que estaven jugant un partit de tennis.

- **Coom?** –en Culdolla no s’ho podia creure– **Però si estàvem fent una batalla de menjar!**

El cap dels policies pensava que estaven borratxos; el veïns, que no es mostraven assenyats i el gos de la policia que no era hora de discutir.

Així que els agents van emportar-se als senyors Culdolla i Mongetadura a comissaria i allà els hi van fer un munt de preguntes als dos.

- ***Bé, senyors. Com va començar tot aquest embolic?*** –va començar preguntant el cap de policia.
- ***El senyor Mongetadura és un veí desagradable que em va omplir el meu plat d'espagueti amb cucs!*** –va dir el senyor Culdolla.
- ***I ara!*** –digué en Mongetadura– ***Jo volia tornar-li el paquet d'espaguetis que em va prestar el senyor Culdolla. Així que abans de marxar de vacances li vaig portar, però com que no hi havia ningú a casa vaig entrar per la finestra i li vaig afegir uns quants a l'olla que bullia a la cuina.***

Va ser aleshores quan en Mongetadura es va adonar que potser havia patit algun malentès.

Ara pensava que havia estat una mica estrany trobar espagueti al garatge, dins la capsa d'estris de pesca. Potser aquest havia estat el motiu de la confusió que havia comportat tots aquests plans de venjança del senyor Culdolla.

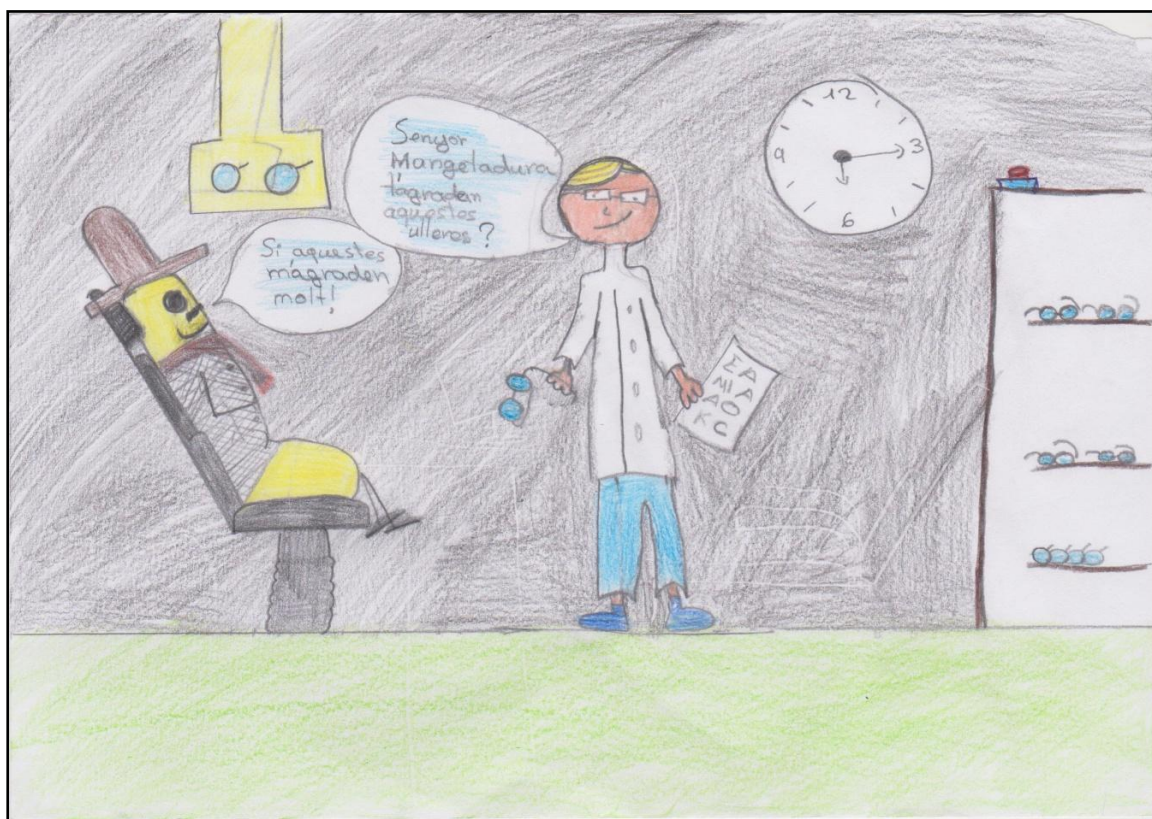
- ***Ho sento molt! Els haig de fer una confessió*** –va dir en Mongetadura–.
Fa temps que crec estar perdent la vista, però no volia dir-li a ningú.
A més, són tan cares les ulleres que no sé si puc comprar-me unes!

Ara començaven a entendre-ho tot. El senyor Mongetadura no s'hi veia i això explicava perquè s'endinsava al bosc dels morts sense espantar-se dels monstres, o com és que confonia el llançament de mandonguilles i mongetes crues des de culleres-catapulta amb un partit de tennis. I sobretot, perquè li havia posat cucs de pescar al plat d'espaguetis.

El senyor Culdolla, una mica penedit, va pensar que potser entre tots podrien ajudar el seu veí, i van anar cap a l'oculista per comprar-li unes ulleres ben boniques.

Així que, després de fer-li les proves necessàries, l'oculista li va donar unes ulleres amb les que va veure perfectament.

- **Ara hi veig bé! Gràcies a tots!** –va comentar en Mongetadura.

- **Sento la meua venjança! Hauria d'haver parlat amb tu per solucionar aquests malentesos!** –li digué en Culdolla.
- **Jo també, senyor Culdolla. No volia fer malbé el teu menjar.**

Així va ser com aquests dos veïns van fer-se amics i per celebrar-ho van organitzar una barbacoa a la que van convidar als policies, a més de la senyora Culdolla i tots els veïns de la urbanització.

Una barbacoa amb carn i també amb hortalisses perquè tots gaudissin d'un bon menjar.

**I conte contat,
conte acabat.**